

jeti. Cesarski pač dobro ve, kaj pomeni „patriotizem“ tistih ljudi, ki se valjajo v prahu pred vsako uniformo, za hrbotom pa delujejo za „vseslovanstvo“ in za razbijanje avstrijskega cesarstva. Da bi ti ljudje tudi v Celovcu kolikor mogoče zmešnjave delali, napadel je „S-Mir“ malo pred cesarjevim prihodom celovškega župana na falotski način. Ali tudi to jim je spodeljelo, kajti danes se nikdo več ne briga za čeckarijo te ljubljanske cunje. Na svojih poslopijih so hoteli razobesiti svoje prvaške zastave, ali oblast jim je to prepovedala, da bi se slavnost ne motilo. Na kolodvor je prišel Grafenauer s svojimi župani, da bi se tam „živio“ vpilo in s tem zmešnjavo delalo. Ali slovenski župani se niso pokorili Grafenauerjevi komandi in so raje z drugim ljudstvom klicali „Hoch“. Tako so se vse načrti prvaških hujšačev izjavili in — blamaža je vedno večja!

Cesarski darovi. Ob svojem posetu v Celovcu je podaril avstrijski cesar sledeče svote iz svojega osebnega premoženja: Za Elizabetino društvo K 300, za evangelsko žensko društvo 300 K, za požarno brambo 500 K, za zavod za malo deco 350 K, za katoliško društvo pomičnikov K 300, za zavetišče dečkov 300 K, za društvo vojnikov 300 K, za veteransko društvo 300 K, za društvo za podporo učiteljskih vdov in sirot 350 K, za deklisko zavetišče 350 K, za društvo sv. Filipa 300 K, za društvo sv. Vincanca 300 K, za društvo za podporo idijotov 400 K, za otroški vrtec 200 K, za otroško varstvo 400 K, za ljudske kuhinje 300 K, za gorce sobe 200 K, za delavsko bolniško blagajno 400 K, za trgovsko boln. blagajno 300 K, za dijaško 200 K, za pohabljence 300 K, za celovške ubožce 5000 K, za ubožce v celovški okolici K 2000. — Vse skupaj je daroval cesar torej 14.300 kron.

Napredek prvakov v Rožni dolini. Piše se nam: „Minuli so temni časi in v človeštvu se jasni!... Kakošni tokarji smo bili nekdaj, zdaj pa, ko smo se poprijeli prvašta, zdaj nam je postala gladca modrejša in naše rahločutno srce bije človekoljubnejše!... Včasi smo osteli sosedje kot divjake, trape, pijance, tatove, goljufe, ravberje i. t. d. Odkar pa nas tuji prvaški dohtarji in venceljnovi kaplani k „mirljubnemu“ prvaštu napeljujejo, je postal vse drugače. Zdaj je „mir“ med Rožani, zdaj radujemo v pravi „krščanski“ ljubezni!... Zmerjanja, pretepanja, toževanja in zaničevanja je konec. Naši dohtarski voditelji so postali sami prav „pobežni“ kristjani. Pred Najsvetjejšemu se odkrijejo spodobno trikrate enkrat in kaplančki pa kar celi dan v cerkvah tičijo in neprehenoma rožne vence za naš dušni in telesni blagor zastonj molijo. Kdo še potem more trditi, da ne bodemo srečni? Ja nekdanji „Mir“ je pred nekaj leti omolknil in ni čutiti o njem ne sluha ne duha. Za volitve se nobeden ne briga, najmanj pa prvaški dohtarji, farji in vse tekmuje v „krščanski“ ljubezni na polju naprednega gospodarstva. Zagrižena politika pa spi tam nekje za Babo ali pa za Košto!!!... Tako in enako je pridigal neki črnosukneženim privezanim kimovcem, ki ne vedo, v čem se loči noč od dneva. Mi vši Rožani, ki se nikdar ne udamo togotnemu prvaštu in zapeljivemu klerikalstvu, mi pa dobro vemo, da je navedeni govornik očitno legal, ter da se godi v zdajnem času le narobe. Mi smo prepričani, da so in ostanejo prvaki in politični klerikalci najhujši nasprotniki duševnega in gospodarskega napredka in da obstoji njihna krščanska ljubezen le iz hinavske surovosti, katero nam od leta do leta v obilnejši meri osebno in v njihnih papirnastih „cunjah“ brezvestno namizujejo... Vsi vrli Rožani, ki še imamo um in srce, obrnimo se proč od prvaške in klerikalne gnusobe in stojmo trdno kot skala v priateljstvu z sosednimi Nemci in delajmo na temelju nemške kulture za nas in za našo potome, ker tako in le tako bodo Rožani lahko vskidar iz globocine domovske ljubezni zamogli vsklikniti:

Rožna dolina — lepa dolina — naša ljuba domovina!

Iz Vajdiš. Iz Koroškega nam piše šaljivi prijatelj te-le vrstice: Ljubi „Štajerc“! Predrznem se tudi jaz tebi nekaj vrstic napisati. Hодil sem pred kratkim časom v Glinjah, kjer sem

novi cementui rov zagledal. Vprašam blizko stoječega „kratkoklojarja“: Čemu se je zidal dolga drinaža skozi vas?“ Ta malo pomicli, se nasmeji in mi približno takole odgovori: „Ali ne veš, kakšna nesreča je Glinjčane doletela? „Purgamajstrov žesel“ je na Loko „zbandrov“ Glinjski častihlepleneži pa so po njemu tako močno žalovali, da so skorakoma „rujave“ solze po ulicah prelivali. V teku 8 dneh je menda nastala nevarna povodenj od samih solz. Bil je tedaj predor pod vasno ulico zelo potreben in zdaj tečejo redno vse prvaške solze skoz to luknjo.“... Glej šaljivega tička, si mislim sam pri sebi in odidem.

Zastrupljenje. Kmet Sieber v Oberdöbitzen je opazil večkrat v svoji kavi nekaj umazenega, kar se je pri zdravniški preiskavi izkazalo kot arzenik. Na vsak način se je poskusilo Stieberja zastrupiti. Ali kdo in zakaj, to vse se še ne ve.

Ubil se je 18 letni sin dunajskega profesora dr. Richla, ko je hodil pri Millstattu po gorovju.

Znorel je med cesarskimi manevri neki vojak 2. deželnobrambenega pešpolka. Reveža so odpeljali v Linc. Bil je rezervist in je oče večih otrok.

Samomor. V Rožu se je ustrelil 21 letni delavec Jos. Ibovnik, ranil se je smrtnonevarno,

Vlomili so tatovi v okolici Roža pri g. Fanturju in pri trgovcu Antonitschu. Posrečilo se jim ni, da bi več nakradli.

Po svetu.

Red Star Linie. Poštni parník „Kronland“ je dospel 2. septembra v dobrem stanu v New-York.

Grožni umor. V Benetkah je bil te dni grof Komorolski ustreljen. Komorolski je imel ljubavno razmerje z grofico Tarnovsko. Le-ta pa je imela še dva čestilca, Prilukova in Raumova. Nahujška je ta dva, da sta iz ljubosumnosti umorila Komorolskega.

Politični umori. V Lodžu na Ruskem so ustrelili pristaši nazadnjških „črnih stotin“ na enem dnevu 11 oseb, med njimi 4 žensk. Carbatuska, to so stebri tvojega krvavega trona...

Izdatna tatwina. Evnatenj nizozemske banke v Arneheimu je poneveril 5 milijonov markov in jo ponihal v boljše kraje.

Žaloigra. V okolici Nizze je ustrelil trgovec Westfal svojo ženo, svojo 4 letno slepo hčerkino sam sebe.

Rudarska smrt. V St. Antonius v Teksasu (Amerika) se je pripetila rudarska nesreča. 27 rudarjev je bilo takoj mrtvih, 13 težko ranjenih. Nastal je ogenj in čez 200 mož je v jami zaprtih, brez da bi jih mogli rešiti.

Gospodarske.

Vinogradnikova strelja. Če si previden vinorejec sadi nov vinograd, potem lahko navadno tako uredi, da porabi za ta nov nasad samo najboljše lege; manj primerno zemljo pa preusti za sadnjerejo in pridelovanje krme, da potem ne trpi pomanjkanja krme pri hiši. Vse drugačne skrbi pa dela vinorejcu strelja. Ono malo slame, kar je pridelal v svojem gospodarstvu, mu služi za pokrivanje strehe in pa za krmo živini. Ker se v vinorodnih krajih pridelovanje žitnih vrst zaradi velikih delavskih plač navadno več ne izplača, ga še tem manj moremo priporočati za priskrbovanje slame. Če tudi je to gospodarsko popolnoma nepravilno, vendar je vinorejec prisiljen, da rabi za nastiljanje lesno streljo. Srečen je danes tisti vinorejec, ki še ima kak primeren večji gozd, v katerem najde potrebno listje za streljo. Večina vinogradnikov pa navadno nimata nobenega gozda ali pa ima samo kako za grabljenje strelje neprimerno mlado goščo. Uprave velikih posestev, posebno grajčinskih, imajo na jesen večkrat popolnoma v svojih rokah usodo vinorejca, posebno kar se strelje tiče. One odločajo navadno na jesen o tem, ali bo vinogradnikova živila po zimi ležala na strelji ali pa na golih tleh. Navadno je vsak manjši vinorejec prisiljen iskati si streljo v grajčinskih gozdovih. Če je licitacija pozno nastavljenja, še kupcu večkrat niti ni mogoče, spraviti kupljeno streljo pravočasno domu. Če je listje suho, zadostuje še ne premočen veter, ki ga lahko razmete in raznese na vse kraje. Ker so

jesenski dnevi kratki, ker primanjkuje delavcev, ker so ceste po gozdih slabе in ker se mora kupec vedno batiti, da se bo v jeseni vreme hitro obrnilo na slab, pač lahko razumemo, da je spravljanje strelje za marsikoga zelo neprjetno in precej draga. V nekterih, posebno v vinorodnih krajih, stane voz strelje celo večkrat 10 K in še za ta denar se je nemore zadostiti dobiti. Ker so v vinorejskih krajih žage zelo redke, ne morejo vinorejci rabiti žaganja za streljo. To pomanjkanje pa je na dve strani škodljivo. Uboga živila, ki mora vsled pomanjkanja strelje ležati cele meseci na mokrih tleh in v lastnem blatu, se pri tem gotovo ne počati dobro in se ne zredi, če tudi jo primerno krmimo. Gnoj pa se ne more, ker ni stalje, pobrati in primerno shraniti, tako da imamo tudi pri tem škodo. Zato mora vsak previden vinorejec gledati, da si preskrbi kako drugo streljo. Marsikdo priporoča za streljo suho prst, pesev; stvar se sicer zdi precej praktična, a če si jo natančneje ogledamo in posebe še v praksi postane zelo nepraktična. Naši hlevi, posebno stari, so navadno zelo mokri; prst postane počasi prava žlojdra, tako da ne moremo več živine prav po ažiti. Vendar pa je prst za streljo, če je ne dajemo preveč pogosto, še vedno boljša ko čisto nič. Pač pa moramo pomisliti, da je prevažanje takega prstnega gnoja posebno težavno, ker je tak gnoj zelo težek. Mati narava nam je sicer dala izvrstno streljo — šoto; kakor je znano, popije 1 kg suhe šote 12 l vode. Torej se scalnica posebno hitro izrabiti in dusiti, ki se v hlevi napravi, se popolnoma ohrani za gospodarstvo. Zakaj torej ne rabimo v veljem obsegu šote, ki bi bila vendar najboljša strelja. V prvi vrsti bi bilo potrebno, da bi poskrbelo c. kr. poljedelsko ministrstvo, ki se peči mnogo z barji, za to, da bi kmetje lahko šoto dobivali ceneje za streljo. Na drugi strani bi se moral skrbeti za to, da se nastavi maksimalna vsebina mokrote, kakor je to navadno pri slabšem premogu. Dokler se to ne zgodi, mora vsak kupiti tudi mokro šoto in ne sme nič reči zato, k veljemu lahko po milosti trgovca dobi tako šoto za par kronic ceneje. In kar je doseglj industrija pri premegu, to se mora tudi posrečiti gospodarstvu, ki rabi šoto v ravno taki menko premog industrija. Tretjič pa se moramo skupno obrniti na c. kr. železniško ministrstvo, da poskrbi za to, da se bodo na vseh državnih in zasebnih železnicah znižale vozne cene in reči, ki jih rabijo kmetovalci v velikih množinah, n. pr.: šotna strelja, umetna gnojila, sadra, drenažne cevi, modra galica, vinogradno kolje i. t. d. Vagon šotne strelje stane od postaje Škofelce na Kranjskem 200 K, vozni in drugi štroški do Podplata 90 K, toraj podraži vozinja šoto za 45 odstotkov; če kupimo sadro za gnojenje, jo podraži vozinja celo za 50 odstotkov. Ker je ekselenca gospod železniški minister sam iz Štajerske doma, mu je naš gospodarski položaj in boj gotovo dobro znan, zato bo gotovo zastavil vse svoje moči, da bo skušal izpolniti našo prošnjo. Prihodnji občni zbor Štajerske kmetijske družbe daje vsem kmetijskim podružnicam ugodno priliko, da se pečajo tudi s to zadevo. Mi pa upamo, da se bo visokemu osrednjemu odboru posrečilo izpolniti tukaj izbrane želje Štajerske kmetijske družbe in njennih članov. V Podplatu, januarja 1907.

And. Drofenig, kmet.

Mraz je najboljši orač. Nobene njive ne sme kmet pustiti črez zimo nezorane in plju mora biti vedno zadnje orodje, s katerim naj gre kmet pred zimou z njive. Posebno v težkih tleh, ki jih lahko spomladi še le pozno ojemo, moramo gledati na to, da sprašimo zemljo se pred zimou, da lahko potem spomladi prej sezemo. Potrebno je namreč, da se zemlja čez zimo zrahla. Če tudi imamo pri oranju velike grude, in če tudi se vprežna živila zelo poti — zima razrene grude in jih zdrobi tako na drobno, da jih niti najboljša brana ne bi mogle tako. V spomladis pa je delo zelo prijetno; če le malo povlačimo, se zemlja hitro posuši in seme pride v zemljo, še predno je iz nje izginula zimska mokrota, ki je za peganjanje tako potrebna. Kako globoko moramo v jeseni orati, to je odvisno od zemlje. Plitvo zemljo, posebno ono, ki ima pod seboj glen ali lapor, moramo vedno previdno orati in paziti na to, kako da le

ekmo z gnojem Č, pa je pod njivo dobra semja, orjemo vedno malo globlje, posebno če podzemnu hlevskemu gnoju še nekaj Tomaževne hindre, kar je posebno ugodno za take rastline, ki imajo globoko segajoče korenine.

Krakofščik.

Travništvo in boljša prodaja krme. C. k. Štajerska kmet družba je postavila poseben odsek v katerem se bode za naprej travništvu na pozornost posvetila; pri sestavi tega odseka, v katerem so poleg deželnih strokovnjakov zaposlanih tudi ogledni posestniki, kateri so se že dosegli za povzdigo travništva z besedo in z dejanjem zavzemali, je upati, da se bode marsikaj dobrega storilo. Veliko drugače lepih štajerskih travnikov je vedno bolj omlaku ženih, na razenje in gnojenje travnikov se še premalo pidea, potoki in njih pritoki niso iztrebljeni in tak mali dež že tu in tam povzroči po nepotrebom povodenj in oblati krme. S podučnimi pisimi, priejanju kmetijskih zborovanj na travnikah, gnojilnimi poskusi itd. hoče ta odsek svojo nalogo rešiti. Dobre opravljen travnik daje letos marsikateremu posestniku najvišji dobiti dobiček, kajti tržne cene krme so letos izredno visoke, tako stane n. pr. 100 kg žalidke krme v Zagrebu od 12—14 kron. Žalidog krmoprodajoči kmeti ne dosežejo niti senco in cene. Tako se je n. pr. pri nas kupovalo letos takoj iz travnika po K 3. — ja celo po K 240 in še le potem ko se je večji del krme v kupcevih rokah nahajal se je dvignila na 4—5 kron. Boljše situirani posestniki v večjimi množinami krme dosegli so tudi (celo na blatno) 6 kron. Velika nesramnost leži v tem da je ubogi prodajoči kocar za lepo krmu dobiti samo 3 K in še manj, medtem ko je pogataš blatno krmu po K 5 80 do K 6. pr. Kot učen trgovec sem zadnji kateri bi zločinom konzumom besedo govoril, da pa mi pri takem nakupovanju krme skozi mašenje in neučene kupce ne ostane hladna misao, da tis gospodje že oprostiti. In če Vam danes, dragi sokmetje, posvetim te vrstice je triva edino le nezadostna v primeri z trženem nam naravnost nesramna cena po kateri so vekupci krme pokupili. Odgovorimo jim tem da se kmečko organiziramo, nstanovimo kmetijske podružnice, in v teh upeljajmo skupno prodajo krme in tudi drugih v večji meri pridelajočih pridelkov, kakor tudi skupni nakup kmetijskih velepotev (Ländw. Massenbeauftragter). Za ustanovitev takih zadruž v podružnicami upam tudi od vlade pomoći Zvezu in zadruž (Verband lw. Genossenschaften in Graz) pa je poklicani faktor nam pri ustanovitvi kakor tudi pri poznejem delu posebno pri prodaji pomagati. Če pomislimo da bo samo Ročka železnica na 2 postajah naložila kakih 100 vagonov letosne krme in je razloček med uradno ceno in povprečno nakupno ceno po odručku stroškov za prešanje in nakladanje na vagon še vedno najmanj 300—400 kron pri enem vagonu, bi v letosnjem letu zadruža kmetom bila lahko najmanj 30—40 tisoč kron prigospodarila. Za uboge okraje kakor so naši ročki progi ležeči je to svota, katera se ne sme prezreti. Tako združenje pa je le mogoče skoči poneha medsobojno sovraštvo in prepričati se še pomici kakor privandran maček od zadnjih volitev med našimi kmeti. Pustimo torej narodni preprič, strankarstvo in bratomor, podajmo si kot kmetje kristjansko roke in pojedemo z gesлом našega presvetlega vladarja. Viriščas unitis (z združenimi močmi) na gospodarsko delo, in bodočnost bode — kmetova. — V kačjem dolu, dne 3/9. 1907. Andrej Dronenig, kmetovalec.

Listnica uredništva in upraviteljstva.

Sv. Anton sl. g.: Preosebno; imeli bi sitnosti. Kaj drugega! — Remšnik: Ravnatak! — Prevorce: Iskot! Osebnosti se dajo tožiti in kaj imamo od tega? — M. M. Ljutomer: Dobite v tiskarni W. Blanke v Ptaju. — Novacerkev pri Celju: G. Andrej Dronenig, kačjol, posta Podplat v rogaskem okraju. — Cadram: Ženski ne objavljamo. Pozdrav! — Curranville Am. Radan: do 15. 9. 1908. Pozdrav! — Daljinava: Hvala za naslove! Le pošljite jih se, ako je pričakovati uspeh! Pozdrav! — Sterckrade, Rl.: Ta dopis bi se nam zaplenilo, kajti v Avstriji se se ne sme resnice pisanje objavljamo!

sati! — Zibika: Pustimo dekleta; sicer pa pesen ne objavljamo! — Okička občina: Ne moremo objaviti iz gotovih vzrokov. Pa brez zamere! — Velika Nedelja! Ozvatiček je itak proč, torej odpustimo mu grehe za enkrat! — Vojnik: Res ne moremo več teh starih stvari objavljati. Manjka prostora. Pozdrav! — Nesseltal: Ne gre, na vse strani ne moremo služiti. Oprostite in premislite, da je urednik tako obširnega lista res vlogi revet! — Šebatova! Nismo nič dobili! — „Elinud“: Plaćano do 15. 10. 1907. Ratschendorf: Plaćano do 15. 9. 1907. Za koledar ste zaznamovani. Pozdrav! — Sv. Vid: Pustimo baburo! Več dopisov: Po možnosti prihodnjic!

Loterijske številke.

Gradec, dne 24 avgusta: 35. 70. 44. 14. 25. Trst, dne 31. avgusta: 75. 54. 27. 82. 70.

Zvake iz mladosti ne pusti izgineti, temveč jih obdrži pod imenom „Christbaum-Engelgeläute“ znana novost, katero promet spravljenje je zasluga c. in k. dvorne firme Hanns Konrad v Brixu št. 1931 (Češko). Opozorjam čitatelje na inzerat v našem listu, iz katerega je razvidno vse podrobnejše te nežne novosti. Bogato ilustrovane cenike razpoloži gornja dvorna firma na zahodno vsekotonu zastonji in poštne prosto.

Firma Karel Kocijan, tovarna za suknjo in lođen, popoloma ovečjo robo v Humpolcu, nazačja, da ravno začne nove vzornike s cenami za jesenska in zimska volnata in suknena roba za gospode in gospa razpoložljivi. Pri potrebi se je samo treba z eno dopisnico oovo tvrdko obrniti in se v vsakemu zagotovi v napred, da bo dobro postrezen.

V zadnjih letih so prishi racionelni gospodarji splošno do prepriznati, da je najbolje, zimske plodove, zlasti one, ki so mešani z deteljo, nadalje vse polpa, ki naj se v boledom letu polej (Sommerung) z močnim gnojenjem s Tomaževom moko, odnosno tudi s kalijem popraviti. S tem se ne pridobi samo dobiti uspeh glede zrnja in slame v prvem letu, temveč tudi v prihodnjih letih se razvijajo detinja in drugi plodovi izborni. Zlasti s prvimi sredstvoma del zembla velika „Stückstoffa“ in organičnih snov. Gnojenje z Tomaževom moko na ta način je najboljše sredstvo, da se spravi zemljo v dobro stanje in se doseže lepe uspehe.

Kleparski učenec

kateri je tudi o govoru malo nemškega jezika zmožen, se takoj sprejme pri Andreas Frank-u, klepar (Spengler) v Ptaju v strici Sarca.

Mlin

na vodi in motorom 8 konjskih moči s posestvom vred na Štajersko-Horvaški meji se da z 15. oktobra, t. l. v najem. Več se izve pri učitelju Jos. Troha v Zavrču. 643

Vrli zidarji
se sprejmejo za zgradbe v Trbovljah, Zagorji in v Hrastniku. Plačilo na dan 4 K do 4 K 40 v in prosto bivališče. Ponudbe prevzame zgraditelj

Franc Derwuschek
v Mariboru ali pa osobje pri dočasnih zgradbah. 620

SUKNO

humpolečki lodni, suknja za salon obleke in modno suknja za jesenske in zimske obleke priporoča

Karel Kocijan

tovarna za suknja

v Humpolci.

Zrcori brezplačno. Tovarniška cena. 622

Umetni mlin in žaga

na, kako dobiti vodi, kakor tudi pekarija v kateri se na mesec peče za 800 K., se s zemljishčem, kakor tudi z živino vred s fundus instruc-tus za primerno malo ceno proda. 4000 gold. na posestvu obleži. Tudi se lahko valčni in drugo mlinsko orodje posebej kupi. Kje pove upravništvo „Štajerca“. 622

Učenec
za večjo trgovino z mešanim blagom, dobro izoljan, se sprejmi pri

Franc Horvath, Gor. Radgona

Ad st. 35703

II. 5247

Razglas

Iz deželnih sadorejskih sol v Gleisdorfu, Brucku na Muri in Celju oddajo se jeseni 1907 oziroma v spomladji 1908 štajerskim posestnikom sledeče jabolka in hruške v skupnem številu 55.170 dreves.

Tri četrtine oddajo se po znižani ceni 70 vin. za komad kmetskim posestnikom, ena četrtina pa nekmetskim posestnikom po tržni ceni 1 K 20 h za komad razven zavoda in posiljave na železnico.

Naroča se pri deželnemu odboru in je v potrebnem slučaju priloziti potrdilo občinskega urada, da je naročitelj kmetski posestnik v dotednici Občini. Ako se porabi drevesa za jesensko sajenje 1907 leta, potem se mora to v prošnji posebno naglasiti in se ima izvršiti naročbo do 15. oktobra 1907. Prošnje se sprejema, dokler je dreve na razpolago; resi se jih po dnevu dohajanja prošenj.

Več kot 120 kosov se enemu posestniku ne odda; vsak naročitelj je zavezani, da nasadi naročeno dreve na lastnem zemljišču.

Drevesa se odda le proti plačilu. Ako je ena ali druga vrsta že oddana, potem se jo nadomesti z drugo ednakvo vredno vrsto in stoji naročitelju prost, ako jo hoče vzeti ali ne.

Ako se ne reflekтуje na nadomestno vrsto, potem se mora to takoj naznani.

Drevesa naj sprejmejo po možnosti posestniki sami; ali so jih pošlejo po železnici, naj se jih takoj po dohodu ogleda. Pritožbe naj se pošlejo takoj na vodstvo dresenskih sol.

Poznejših pritožb se ne vpošteva več.

Seznamek

jabolk in hrušk, ki se jih odda iz deželnih sadorejskih sol v nasadni dobi 1907/8.

Štev.	I. Vrste jaboljk	v Gleisdorf	v Bruck	v Celje			
		Visko deblo	Srednjovisko deblo	Pritlikovo granoje	Visko deblo	Srednjovisko deblo	Pritlikovo granoje
1.	Štajerski mošancker	3855	590	—	340	—	788 1500
2.	Veliki renški Bonapfel	2270	410	—	3100	200	286 709
3.	Gravensteiner	—	15	30 45	1430	30 100	—
4.	Charhanovsky	—	120	30 30	780	20 165	2 200 230
5.	Kardinal, plemenit	450	265	20	1300	80 800	80 505
6.	Beli astrahan	—	—	—	430	—	85 93
7.	Baumana Reinette	310	110	35	—	—	5 6 93
8.	Ribston Reppina	215	110	20	700	80 1460	140 556
9.	Kantapfel Dancig	—	—	—	800	30 126	—
10.	Rumeno plemen. jabolko	—	—	—	630	30 160	—
11.	Zimsko zlato „Pernene“	—	—	—	700	40 140	—
12.	Rumeno letno Reinette	—	—	—	440	—	—
13.	Reinette iz Landskoga	—	—	—	1600	50 15	—
14.	Princon-jabolka	—	—	—	600	60	—
15.	Leseno jabolko, rdeča	410	70	—	1900	—	—
16.	Jabolko za mož Hauber	260	135	—	—	—	468
17.	Ananas-Reinette	245	80	260	—	—	310
18.	Kanada-Reinette	3675	390	195	—	—	75 180 260
19.	Damason	—	80	65	35	—	37 450
20.	Koko Orange	50	—	—	—	—	—
21.	Rumenska Bellefeure	250	270	170	—	—	330
22.	Prestolonasled. Rudolf	300	275	30	—	—	—
23.	Londonški Pepping	175	200	155	—	—	35 180
24.	Boskoop lepi	85	—	—	—	—	—
25.	Šampanská Reinetta	—	—	—	—	—	17 40
26.	Vosčeno sevnisko	—	—	—	—	—	20 330
II. vrste hrušk						—	
1.	Dielova putrasta	350	110	320	455	70	205
2.	Forelska hruška	125	45	85	—	—	—
3.	Doba Louise iz Avran-ches	—	75	35 230	640	510	—
4.	Hardenpout putrasta	45	100	10	—	—	38 510
5.	Josefine-Mechelin	—	5	25	10	—	—
6.	Rieglova putrasta	315	50	65	—	—	—
7.	Olevier des Leeres	235	—	200	—	—	390
8.	Pasterska hruška	45	40	75	300	50 110	42 26
9.	Salchurgerica	155	25	—	760	—	205
10.	Skormak putrasta	65	40	10	—	—	—
11.	Zimsko dehantska	420	30	120	—	—	—
12.	Moštova Weiler	765	140	—	2500	—	310
13.	Jelenovka	180	45	—	—	95	—
14.	Bosc flamant	—	—	—	425	80	30 5 9 105
15.	William Kristenbirn	—	—	—	—	—	—
16.	Rumelska hruška	—	—	—	—	—	116

Nadalje se odda 3000 za dresensko šolo zmožnih divjih dresescov, 100 kosov za 30 K, nadalje 5000 Dončin-cipodlag za pritlikova jabolka in 6000 kutinovih podlag za pritlikove hruške, 1000 kosov za 40 K; zavoj in vozinja nim v vraćanuna.

Gradec, 5. septembra 1907.

Štajerski deželní odbor.

Io vrlih zidarjev
se takoj pri zgradbi novega rotovža (Rathausbau) sprejmejo. — Ponudbe prevzame gosp. **Treoo**, mestni stavbinski mojster v Ptaju.

615